

LENINA KAROGS

VISU ZEMJU PROLETARIESI,
SAVIENOJĪETIES!

OTRDĪEN,
1986. GADA
23. DECEMBRI
Nr. 152 (5536)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PĀRTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopē
1950. gada aprīlī.
Maksā 3 kap.

Rajona darbaļaužu sociālistiskās saistības 1987. gadam

Istenojot dzīvē PSKP XXVII kongresa vēsturiskos lēmumus, atsaucoties uz PSKP Centrālās Komitejas Aicinājumu Padomju Savienības darbaļaudīm izvērst sociālistisko sacensību par augstu kvalitāti katrā darba vietā, gatavojoties godam sagaidīt Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu, rajona darbaļaudis 1987. gadam uzņemas šādas sociālistiskās saistības:

AGRORŪPNIECISKAJĀ KOMPLEKSA

Lai savlaicīgi un sekmīgi veiktu visus lauksaimnieciskos darbus, kvalitatīvi izremontēt tehniku: augsnes apstrādes un sējas tehniku pilnīgi sagatavot ne vēlāk kā līdz 1. martam, lopbarības sagatavošanas tehniku — līdz 20. maijam. Līdz 1. jūnijam sagatavot darbam graudaugu novākšanas kombainus, bet līdz 20. jūnijam — kartupeļu un līnu kombainus, līdz 1. jūlijam sakārtot kalšu saimniecību.

Lai celtu augsnes auglību, lauksaimniecības kultūrām iestrādāt ne mazāk par 834 tūkstošiem tonnu organisko mēslu, tajā skaitā 540 tūkstošus tonnu ar apvienības «Latvijas agroķīmija» spēkiem. Katram aramzemes hektāram dot ne mazāk par 12 tonnām organisko mēslu.

Pēc karjeru paņēmiena apgūt kūdras ieguvu kompostu gatavošanu.

Augsnē iestrādāt 16,5 tūkstoši tonnu minerālmēslu (rēķinot aktīvo vielu).

Ar ķīmiskajiem augu aizsardzības līdzekļiem apstrādāt 45 tūkstošus hektāru.

Nosusināt 1800 hektāru pārmitro zemi, nokalkot 11 000 hektāru skābo augsni.

Izaudzēt un no katra hektāra ievākt par 25,4 centneriem graudu, 175 centneriem kartupeļu, 4,1 centneru līnšķiedras. Līdz ar to nodrošināt graudu kopievākumu 82,2 tūkstoši tonnu, kartu-

peļu — 15,8 tūkstošus tonnu un dārzeņu 1 000 tonnu.

Līdz Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai (1987. gada 7. novembris) izpildīt divpadsmit piecades divu gadu plānu augkopības produkcijas valsts iepirkumam šādos apjomos: 27,5 tūkstoši tonnu graudu, 13,4 tūkstoši tonnu kartupeļu, 12 tonnu medus, kā arī sekmīgi veikt rudens aršanas uzdevumu.

No 1987. gada ražas sabiedriskās lopkopības nodrošināšanai sagatavot pa 17,6 centneriem barības vienību, rēķinot katram nosacītajam liellopam, tajā skaitā 26 tūkstošus tonnu siena, 56,6 tūkstošus tonnu skābsiena, 65,5 tūkstošus tonnu skābbarības, 24 tūkstošus tonnu salmu un 41,6 tūkstošus tonnu lopbarības saknāgu.

Racionāli un sabalansēti izmantot lopbarību, no vienas govs izslaukt vidēji ne mazāk par 3 750 kilogramiem piena. Valstij pārdot 68 500 tonnu piena.

No katrām simt govīm iegūt vidēji ne mazāk par 83 telmiem. Panākt, lai vismaz 82 procenti ganāmpulka atražošanai audzēto telišu atbilstu standartam.

Panākt, lai nobarojamo liellopu dzīvsvāra pieaugumi diennaktī būtu ne mazāki par 690 grammiem, bet cūkām — par 480 grammiem. Ne mazāk par 92 procentiem liellopu valstij piegādāt augstākā barojuma kategorijā, ne mazāk par 50 procentiem launopu realizēt 420 kilogramu dzīvsvārā un smagākus, ne mazāk par 70 procentiem cūku — I un II kategorijā. No katrām 100 pamata vaislas cūkām iegūt vismaz 1 950 sivēnu. Visu kategoriju saimniecībām valstij realizēt 16 860 tonnu gaļas.

Izmantojot visas mācību formas, sagatavot 130 mehanizatorus, 80 lopkopējus, tajā skaitā 30 govju mehanizētās slaukšanas operatorus.

Ietaupīt 132 900 kilovatstundas elektroenerģijas, 811 gigakaloriju siltumenerģijas, 172,5 tonnas katlu un krāšņu kurināma.

Rekonstruēt 39 lopkopības fermas.

Panākt, lai 60 procenti strādājošo iekļautos darbā pēc brīvdarbu darbuzņēmuma līguma.

RŪPNIECIBĀ, CELTNIECIBĀ UN APKALPOJASJĀ SFĒRĀ

Rūpnieciskās produkcijas ražošanas plānu izpildīt līdz 30. decembrim un virsplānā sarīzot izstrādājumus par 330 tūkstošiem rubļu. Produkcijas realizācijas gada plānu pārsniegt par 326 tūkstošiem rubļu.

Balstoties uz zinātniski tehniskā progresa kompleksās programmas īstenošanu un ieviešot pirmrindas pieredzi, palielināt darba ražīgumu rūpniecībā, salīdzinot ar plānoto, par 1 procentu, produkcijas pašizmaksu samazināt par 0,5 procentiem. Visu rūpnieciskās produkcijas ražošanas pieaugumu nodrošināt ar darba ražīguma palielināšanu.

Liekot lietā izgudrojumus un racionalizācijas priekšlikumus, iegūt ne mazāku par 1,3 miljoniem rubļu ekonomisko efektu.

Celtniecības un montāžas darbu gada plānu izpildīt līdz 30. decembrim. Rajona kolhozos un sovhozos uzcelt un nodot ekspluatācijā 15 objektus, tajā skaitā 10 sociālos un sadzīves objektus.

Pilsētās un ciemos nodot ekspluatācijā 29,4 tūkstoši kvadrātmētru dzīvojamās platības.

Autoceļu būvniecības, kapitālā un vidējā remonta plānu izpildīt līdz 29. decembrim.

Ar Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskās komitejas materiāli tehniskās nodrošināšanas ražoša-

nas apvienības rajona nodaļas spēkiem kapitālā izremontēt 402 traktoros MTZ, pārvadāt 71,5 tūkstošus tonnu lauksaimniecisku kravu. Mehanizētajai vienībai veikt ceļu būves un remonta darbus par 260 tūkstošiem rubļu.

Mazumtirdzniecības preču apgrozības plānu izpildīt līdz 30. decembrim, virsplānā pārdot preces par 250 tūkstošiem rubļu. Pašu ražotās produkcijas Ipat-svaru kopīgajā sabiedriskās ēdināšanas apgrozībā palielināt līdz 72 procentiem.

Turpināt darbu tirdzniecības kompleksā racionalizācijā, uzlabot iedzīvotāju apkalpošanu. Sarīzot tautas patēriņa preces par summu, kas pārsniedz 24,3 miljonus rubļu.

Pilnīgojot darba organizāciju un ražošanas vadīšanu, tālāk attīstot un izvērtot tehnikas progresu, racionāli izmantojot materiālos un darbaspēka resursus, nodrošināt, lai līdz 29. decembrim izpildītu iedzīvotājiem sniedzamo sadzīves pakalpojumu plānu kopumā un virs plāna realizēt pakalpojumus vismaz par 10 tūkstošiem rubļiem. Rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā ieviest 15 jaunus pakalpojumu veidus un progresīvās apkalpošanas formas.

Pirms termiņa, līdz Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai, Līvānu pilsētas telefona tīklā nodot ekspluatācijā papildus jaudas — 1 000 jaunu numuru.

1987. gadā samontēt iekārtas un pieslēgt zonālajiem telefona tīkliem, nodrošinot automātiskus starppilsētu telefona sakarus, vismaz sešas lauku apvidū esošas automātiskās telefona stacijas.

Nodrošināt materiālu un enerģētisko resursu ekonomiju šādos apmēros: vismaz 6 procentus elektroenerģijas, 6 procentus siltumenerģijas, 3 procentus katlu un krāšņu kurināmā, 3 procentus benzīna un dīzeļdegvielas, 6 procentus cementa, 6 procentus kokmateriālu, 3 procentus melnā metāla velmējumu.

(Turpinājums 2. lpp.)

RAJONA nedēļas PANORĀMA

1917. GADA 20. decembrī tika izveidota Viskrievijas ārkārtējā komisija (VĀK). Atzīmējot šo dienu, rajona izpildkomitejas iekšlietu daļā pulcējās čekisti — veterāni, iznīcinātājbataljonu ciniņāji, kas viršiņģi cīnījās pret nacionālistiskajām bandām mūsu rajona teritorijā pēckara periodā. Valsts drošības komitejas rajona nodaļas priekšnieks B. Kuzmins pasniedza apbalvojumus A. Andrejevam, I. Berjozam, A. Bogdanovam, A. Luovam, T. Paukovam, K. Fadejevam un A. Fjodorovam.

Par drošsirdību un viriņģību, aizturēt noziedzniekus, krūšu nozīmi «Par teicamu dienestu Iekšlietu ministrijā» saņēma Valsts autoinspekcijas inspektors J. Lāčhājs, republikas Iekšlietu ministrijas Goda rakstu — Līvānu autoapkalpes stacijas atslēdznieks A. Klaužs.

AR BAGĀTĪGIEM iespaidiem no Maskavas sestdien atgriezās Līvānu 1. vidusskolas skolotāja Maija Krūčīnina. Viņa piedalījās Vissavienības mēroga pedagogu konferencē. Uz šo pasākumu M. Krūčīnina tika izvirzīta mūsu republikas delegācijas sastāvā pēc sevišķi veiksmīgas uzstāšanās konferencē Rīgā ar pašas sagatavotu referātu «Darba paņēmieni izvēle, mērķtiecība mūsdienīgā latviešu literatūras stundā».

M. Krūčīnina latviešu valodu un literatūru ar labiem panākumiem māca jau gandrīz desmit gadus.

PREIĻU 1. vidusskolu var droši nosaukt par skolu ar labām krievu valodas mācīšanas tradīcijām. Tieši tāpēc šajā vidusskolā pulcējās rajona skolu direktoru vietnieki mācību un audzināšanas darbā — seminārā iepazīties ar krievu valodas mācīšanas pieredzi.

Savā mākā dalījās pieredzējuši skolotāja L. Līvmane, atklātās stundas rādīja — O. Anspoka, I. Oļesova, H. Beļikova un P. Beļikova.

PĀRTIJAS rajona komitejas zālē notika Grāmatu draugu biedrības rajona V konference.

Rajona organizācijas darbu analizēja un par turpmākajiem uzdevumiem runāja Grāmatu draugu biedrības rajona organizācijas padomes priekšsēdētāja, centrālās rajona bibliotēkas direktore Ināra Batarāga.

Konferences darbā piedalījās partijas rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītājs Jānis Podskočis. Par Grāmatu draugu biedrības rajona organizācijas valdes priekšsēdētāju atkārtoti ievēlēja Ināru Batarāgu, par sekretāri — Raisu Donisovu.

RAJONA centrālās slimnīcas darbinieku arodbiedrības komiteja organizēja ekskursiju uz Baltkrievijas PSR. Medicīnas darbinieki iepazīnās ar novadu, kur Lielā Tēvoijas kara laikā darbojās baltkrievu partizānu brigādes, uzzināja daudz jaunu par varonīgajiem ciniņģiem, vēroja, cik skaitas kļuvušas kādreiz nopostītās pilsētas — Vitebska, Polocka. Par mūsdienu pilsētas paraugu uzskatāma Novopolocka (sākta celt 1958. gadā, tagad te dzīvo jau vairāk nekā 80 tūkstoši cilvēku), kuru arī ar lielu interesi apskatīja ekskursijas dalībnieki.

Pārskats

par piena izslaukumiem
rajona saimniecībās (pēc RARA
dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukums no govīm diennaktī decembra II dekādē	± saūdz. ar iep. dek.	± saūdz. ar to pašu laiku 1985. g.
«Krasnīj Oktjabrj»	12,0	—	-0,1
Lenina	9,6	—	-0,5
Raiņa	8,2	—	+2,1
«Zelta vārpa»	8,0	—	+0,5
Kirova	8,0	—	-0,3
M. Gorkija	8,0	+0,2	-1,3
«Nākotne»	7,8	—	-1,3
Rušonas p. s.	7,7	-0,4	—
Aglonas p. s.	7,6	+0,1	+0,7
«Sarkanā ausma»	7,6	—	+0,2
«Rīts»	7,4	+0,1	+0,3
«Dzintars»	7,2	—	-0,1
Dzeržinska	7,0	-0,1	-0,1
«Sīļukalns»	6,9	+0,1	+0,4
«Vārkava»	6,9	-0,4	+0,1
Suvorova	6,7	—	—
Oškaina	6,6	-0,3	+0,1
Rudzātu p. s.	6,4	-0,1	+0,6
K. Marksa	6,2	+0,2	-0,5
«Dubna»	5,9	-0,1	-0,1
RAJONĀ	7,8	—	+0,1

Kādi mēs esam? Kādiem mums būt?

→ ZURNĀLISTU UN LASĪTĀJU NEKLĀTIENES TĪKSANĀS →

Cienījamie
13 tūkstoši mūsu laikraksta
abonētāji,
cienījamie lasītāji
un visi mūsu rajona
iedzīvotāji!

Mēs, laikraksta «Lenina Karogs» redakcijas kolektīvs, griezījamies pie jums ar aicinājumu uz valstīdīgu sarunu. Kad 1986. gads skaitāms vairs tikai nedaudz dienās, kad ikvienā darba kolektīvā sasummē paveikto, arī mēs, rajona avīzes veidotāji, vēlamies noskaidrot, vai ir ataisnojušies mūsu cenšanās solot kopsolī ar rajona darba dzīvi, vai jūsu rūpes ir kļuvušas par mūsējām un otrādi? Vai mēs esam pratuši objektīvi un ar žurnālistu pieeju atspoguļot no-

tikumus, kas jūs interesē, satrauc? Vai esam kļuvuši par paliģiem, padomdevējiem, vai arī gluži otrādi — mūsu avīze neatbilst jūsu prasībām?

Tāpēc aicinām ikvienu avīzes lasītāju izteikt savas domas, savus uzskatus par mūsu avīzes saturu, par publikāciju iedarbīgumu, par operatīvitāti, par to, vai tā patiesi atspoguļo notikumus uz vietām, vai aptver visu rajonu. Vai jūs apmierina laikraksta noformējums, valoda, fotoattēli? Kādu avīzi jūs gribētu redzēt 1987. gadā, kā to padarīt interesantāku? Par kādiem jautājumiem, pēc jūsu domām, jāraksta biežāk un vispusīgāk?

Bet, lai mūsu saruna būtu pēc iespējas ērtāka abām pusēm, rīkosimies šādi:

26. decembrī no pulksten 10.00 līdz 13.00 gaidīsim jūsu telefona zvanus.

Sajā laikā jūsu ierosinājumus, priekšlikumus, vēlējumus uzklaušīs pa tālruniem:

22059 — redaktors Valērijs Petrovs,

22154 — redaktora vietnieks Pēteris Pizelis,

21769 — lauksaimniecības nodaļas vadītājs Kārlis Priedītis,

21759 — rūpniecības un celtniecības nodaļas vadītāja Lidija Strode,

21996 — vēstulju nodaļas vadītāja Līvija Rancāne.

Tātad gaidām jūsu zvanus! Redakcija ir padomājusi arī par nelielām piemiņas suvenīriem aktīvākajiem mūsu neklātienes tīksšanās dalībniekiem.

Vēlētāju zināšanai

Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāts VIKTORS SO-
LOVJOVS pienems vēlētājus
24. decembrī plkst. 14.00 — Vārkavas ciema izpildkomitejā,
plkst. 15.00 — Upmalas ciema izpildkomitejā.

izpildkomitejā, plkst. 17.00 — Rožkalnu ciema izpildkomitejā;
26. decembrī plkst. 14.00 — Rauniesu ciema izpildkomitejā,
plkst. 17.00 — Pelēču ciema izpildkomitejā.

Rajona darbaļaužu sociālistiskās saistības

(Sākums 1. lpp.)

1987. gadam

Palīdzēt šefības kolhoziem un sovhoziem rekonstruēt lopkopības fermas. Dažādos darbos saimniecībā nostrādāt ne mazāk par 8,3 tūkstošiem cilvēkiem.

Pilnīgot darba organizācijas un stimulēšanas brigādes formas: rūpniecībā brigādes darba organizācijas forma paredzēta Istenot vismaz 80 procentiem, bet celtniecībā — vismaz 60 procentiem strādājošu.

Attiecīgajos uzņēmumos iekārtu izmantošanas koeficientu kāpināt līdz 2.

Veikt pasākumus, lai samazinātu produkcijas energoietilpību un materiālietilpību, lai paaugstinātu ražošanas efektivitāti, balstoties uz zinātniski tehniskā progresa sasniegumu plašu ieviešanu ražošanā, palielinot iekārtu izmantošanas koeficientu, kā arī pabeigtu darba vietu atestāciju un to racionalizāciju.

1987. gada trešajā ceturksnī pabeigt labiekārtot laukumu Priļos pie Leņina pieminekļa.

**TAUTAS IZGLĪTĪBA,
KULTŪRA,
VESELĪBAS AIZSARDZĪBA,
SOCĪALĀJĀ
NODROŠINĀŠANA,
SPORTS,
APKĀRTEJĀS VIDES
AIZSARDZĪBA
UN DABAS RESURSU
RACIONĀLĀ IZMANTOŠANA**

Rajona tautas izglītības darbinieki apņemas turpināt darbu vispārīgā izglītībā un profesionālās

lās skolas reformas īstenošanā un šajā nolūkā:

iesaistīt nodarbībās visus skolas vecuma bērnus, nepieļaut, ka mācības tiek pārtrauktas bez nopietna iemesla;

panākt, lai visi jaunieši, kuri beidz astoņas klases, turpinātu izglītību, tajā skaitā — 40 procenti dienas skolu devītajās klasēs;

vakara un neklātenes mācības iesaistīt 110 strādājošos jauniešus;

skolās un pirmsskolas iestādēs fakultatīvos un dažādos pulciņos iesaistīt vismaz 95 procentus bērnu;

vismaz 90 procentiem skolēnu nodrošināt siltu maltīti;

visiem skolēniem organizēt ražošanas praksi (7. — 11. klase);

vasaras periodā kolektīvajās darba un atpūtas formās iesaistīt ne mazāk par 95 procentiem 7. — 11. klašu skolēnu;

uz lauksaimniecības profesiju mācību iestādēm novirzīt vismaz 215 skolu absolventus, uz augstākajām pedagoģiskajām — vismaz 25;

turpināt darbu skolotāju sastāva kvalitatīvajā uzlabošanā, panākt, lai ne mazāk par 73 procentiem viņu būtu ar augstāko izglītību;

sabiedriskajā audzināšanā iekļaut vismaz 54 procentus pirmsskolas vecuma bērnus;

pastāvīgi rūpēties par skolu un pirmsskolas bērnu iestāžu ma-

teriālās bāzes nostiprināšanu.

Rajona kultūras iestāžu darbinieki apsola savu darbu virzīt kultūras pasākumu kvalitātes pilnigošanai, efektīvāk izmantot kultūras iestādes, izveidot un vispusīgi rosināt kultūras un sporta kompleksa darbību;

sekmēt pasākumu idejiski mākslinieciskā līmeņa pieaugumu, gada laikā organizēt vismaz 1300 tematiskus pasākumus un teatralizētus uzvedumus;

organizēt rajonā Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai veltītā II Vissavienības tautas daiļrades festivāla pasākumus;

mākslinieciskās pašdarbības un tehniskās jaunrades pulciņu skaitu palielināt līdz 240;

dažādu interešu klubos iesaistīt vismaz 8 procentus rajona iedzīvotāju;

pastiprināt ateistisko propagandu, plaši popularizēt un attīstīt padomju tradīcijas;

neatļaidīgi celt kultūras darbinieku kvalifikāciju, nostiprināt kultūrizglītības iestāžu materiālo bāzi, rūpēties par vēstures un kultūras pieminekļu saglabāšanu.

Veselības aizsardzības darbinieki apņemas:

pastāvīgi paaugstināt medicīniskās apkalpošanas kvalitāti un kultūru;

pilnīgot vispārējās dispanserizācijas sistēmu, pārbaudīt veselību vismaz 80 procentiem rajona iedzīvotāju;

nodrošināt bērnu veselības aizsardzības profilaktisko pasākumu augstu kvalitāti;

islaicīgu darba nespēju strādājošo vidū samazināt par 2 procentiem, invaliditātes iestāšanos — ar 0,5 procentiem;

uzlabot sanitāri izglītojošo darbu, propagandējot iedzīvotāju vidū veselīgu dzīvesveidu.

Sociālās nodrošināšanas darbinieki apņemas:

pilnīgot iedzīvotāju sociālās nodrošināšanas sistēmu, īpašu vērību veltot palīdzības sniegšanai invalīdiem, Lielā Tēvijas kara veterāniem, daudz bērnu ģimenēm un vientuļiem pilsoņiem.

Fiziskās kultūras un sporta sfērā:

aktīvi cīnīties par fiziskās kultūras lomas palielināšanu iedzīvotāju komunistiskajā audzināšanā;

ar fizisko kultūru un sportu sistemātiski nodarbojošos skaitu palielināt līdz 15 tūkstošiem cilvēku, GDA nozīmīšu īpašnieku skaitu — līdz 5,2 tūkstošiem cilvēku, sagatavot 5,7 tūkstošus klases sportistus;

nostiprināt materiālo bāzi, uzlabot sporta būvju izmantošanu;

līdz Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai, nodot ekspluatācijā stadionu un sporta kompleksa pirmo kārtu Priļos.

Rūpniecības uzņēmumu, organizāciju, kolhozu un sovhozu kolektīvi apņemas:

pilnā mērā izmantot līdzekļus, kas paredzēti apkārtējās vides aizsardzībai, efektīvi ekspluatēt attīrīšanas ietaises;

nodrošināt zemju racionālu izmantošanu un aizsardzību, uzlabot lauksaimnieciski izmantojamās zemes saglabāšanu, izveidot mežu joslas tīrumu aizsargāšanai;

pilsētās un ciematos turpināt labiekārtot esošās un izveidot jaunas zaļās zonas;

katram rajona iedzīvotājam vismaz 4 dienas nostrādāt apdzīvotā vietu labiekārtošanā;

aktivizēt gan republikas, gan vietējās nozīmes dabas objektu aizsardzības pasākumus;

uzlabot un paplašināt darba formas un metodes, lai sabiedriskās organizācijas un iedzīvotāji pēmtu aktīvāku līdzdalību apkārtējās vides aizsardzībā.

Turpināt sociālistisko sacensību ar Maskavas apgabala Možaiskas rajona, Baltkrievijas PSR Vitebskas apgabala Mioru rajona, Lietuvas PSR Utenas rajona un Latvijas PSR Jēkabpils un Rēzeknes rajonu darbaļaudīm.

Sociālistiskās saistības apspriestas un pieņemtas Priļos rajona partijas un saimnieciskā aktīva sanāksmē 1986. gada 17. decembrī.

PARTIJAS DZĪVE: SACENSĪBAS VADĪŠANA

Plusi un mīnusi

Aglonas pīļu fermas strādnieku kolektīvs sasniegjis augstus rezultātus saimnieciskajā darbībā. Divpadsmitās piegādes pirmā gadā vienpadsmit mēnešos tas nodevis valstij par 127 tonnām putnu gaļas vairāk, nekā tas paredzēts gada plānā. Sasniegumu lielā mērā veicināja sociālistiskā sacensība, kura notika pēc partijas grupas iniciatīvas. Ar vārdiem un darbiem komunisti rādīja priekšzīmi visam kolektīvam, pārvarot radušās grūtības, vadīja to uz jauniem sasniegumiem.

Jau no paša sākuma toni sociālistiskajā sacensībā noteica Monika Rīvere — komuniste, republikas Augstākās Padomes deputāte, pīļu fermas brigādiere. Viņa parādīja īsti saimniecisku attieksmi pret darbu, sociālistisku uzņēmību pīļu audzētāju sasniegumu vairošanā. Viņa vienmēr ir lauzu vidū, interesējas par to iecerēm un noskaņojumu, kopā meklē un atrod izeju no vis sarežģītākajām situācijām. Komunistes M. Rīveres uzmanības centrā vienmēr ir sociālistiskās sacensības uzskatāmība, kurā viņa saskata vienu no galvenajiem priekšnoteikumiem darba ražīguma ceļšanai un tā kvalitātes paaugstināšanai. Tas dod augļus. Pīļu audzētāji cenšas ne tikai neatpalikt no saviem biedriem, bet arī būt priekšgalā.

Tomēr tā tas nav visur. Atsevišķās sovhoza struktūrvienībās sacensība rit šabloniski, tā neveicina darba rezultātu uzlabošanu. Tāpēc, piemēram, laukopjiem nav ar ko lepotos, bet atsevišķos rādītājos jūtama pat lejupslīde salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu. Saimniecībā nekvālitāti novāca kartupeļus, bet vietām tie pat aizgāja bojā. Sakarā ar intensīvās tehnoloģijas noteikumu pārkāpšanu iegūta zema graudaugu raža — 17,5 centneri no hektāra.

Uzskaitījumu varētu turpināt, jo trūkumu ir daudz. Bet to varēja arī nebūt, ja vien sovhoza arodbiedrības komiteja tās priekšsēdētājas L. Pastares vadībā savlaicīgi būtu aktivizējusi cilvēka faktoru, nevis formāli, bet praksē radījuši labvēlīgus apstākļus laukopju, lopkopju un mehanizatoru sociālistiskajai sacensībai.

Atsevišķās struktūrvienībās sociālistiskā sacensība notiek pa vecam, ja tā varētu teikt, rit kā pa iebrauktu ceļu. Vajag ne tikai

izkārt speciālus biļetenus, kuros atspoguļots paveiktais, bet arī nepieciešams ar tiem iepazīstināt pēc iespējas lielāku cilvēku skaitu, regulāri pārrunāt ar viņiem darba rezultātus, atklāti norādīt uz neizmantojām rezervēm, ieklausīties viņu domās, tālākajā darbā pielietojot visu derīgo, ko viņi ieteica. Isi sakot, vajadzīgs nevis papīru kalns, bet dzīvs, radošs darbs ar cilvēkiem.

Lai sovhoza arodkomiteja varētu enerģiskāk un daudzveidīgāk veikt savu darbu, tai ir nepieciešama partijas biedru palīdzība. Dzemzēl saimniecības komunisti tai veltī maz uzmanības. Partijas pirmorganizācijas birojs un sekretārs P. Vaivodis patvaļīgi atteikušies no sacensības vadīšanas. Par to liecina kaut vai tas, ka šajā gadā partijas birojs nav pat noklausījis arodkomitejas priekšsēdētājas L. Pastares pārskatu par sociālistiskās sacensības pilnveidošanu.

— Kaut kā nebija laika, — atzīstas P. Vaivodis. — Te viens traucēja, te otrs.

So paskaidrojumu nevar uzskatīt par nopietnu: tas neliztur nekādu kritiku. Kritiku, un pie tam nopietnu kritiku, ir pelnījis partijas birojs par nolaidību sociālistiskās sacensības vadīšanā.

Teikšu atklāti: tā ne tikai neatbilst mūsdienu prasībām, bet ir atstāta pilnīgi pašplūsmā. Partijas birojs nekontrolē sacensības gaitu, nevirza to, nelzskata partijas sapulcēs ar sacensību saistītos konkrētos jautājumus. Tam maz rūp arī tas, cik liela ir komunistu vadošā loma sociālistiskajā sacensībā. Partijas birojs ne vienmēr sauc pie atbildības ceļu organizāciju sekretārus par nepilnībām sociālistiskās sacensības organizēšanā, par tās kontroles zemo līmeni.

Kaut arī partijas pirmorganizācijas sekretārs P. Vaivodis pastāvīgi apmeklē saimniecības struktūrnodaļas, tiekas ar partijas biedriem, tomēr atklātai sarunai laiku neatlicina, bet izvēlas didaktisku toni. Viņš uzņem saimnieciskās funkcijas, kas partijas darbiniekam nebūt nav galvenās.

Jo ātrāk viņš no tām atteiksies un ātrāk pārkārtos savu darbu, jo vairāk palīdzēs partijas pirmorganizācijai sociālistiskās sacensības vadīšanā.

G. LEDŅOVS

Kvalitatīvie pārkārtojumi fermās

Zīmošana fermās liek pievērst lielāku uzmanību ne vien lopkopības tehnoloģiskā, bet arī bioloģiskā potenciāla izmantošanai. Kūts periodā skaidrāk izpaužas ganāmpulku atšķirības. Pat aptuveni vienādos turēšanas apstākļos atšķirība produktivitātē mēdz būt diezgan prava. To ietekmē pašu mājlopu daba, selekcija un ģenētiskās iespējas.

Tikai augsti produktīvi lopspēji ļoti efektīvi pārstrādāt lopbarību vērtīgos produktos. Nozāres intensifikācija prasa, lai visas fermas būtu sakomplektētas tieši ar šādiem ganāmpulkiem, citādi neatmaksāsies lielle ieguldījumi industriālajās tehnoloģijās un plašajā lopbarības ražošanas mehanizācijā. Uz šī svarīgā uzdevuma atrisināšanu ir vērts nesent pieņemt PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmums «Par pasākumiem ciltsdarba or-

ganizācijas uzlabošanai lopkopībā».

Dokuments paredz PSRS Valsts agrorūpnieciskās komitejas sistēmā izveidot vienotu valsts ciltsdarba dienestu. Tas uzņemsies

Komentētāja piezīmes

galvenās rūpes par kvalitatīvu lopkopības pārveidošanu visos nozares līmeņos. Taču gaidāmo lielo darbu smaguma centrs tiks pārvietots tieši uz šķirnes lopu audzēšanas uzņēmumiem, uz saimniecībām un fermām.

Teiksim, agrāk ciltsdarba bāze bija relatīvi neliels ganāmpulku skaits, turpretim tagad programma ir kļuvusi vispārēja. Tai dots atbilstošs nosaukums — plaša mē-

roga selekcija lopkopībā. Paredzēts krustošanā plaši izmantot Holšteinas — Frīzijas šķirnes lopus. Līdz šīs piegādes beigām mūsu zemē paredzēts izaudzēt 5 miljonus tā dēvēto holšteinizēto govju, kuru izslaukumi būs septiņi astoņi tūkstoši kilogramu piena gadā.

Pats par sevi saprotams, ka šāda mēroga uzdevumu risināšanai nepieciešama visciešākā zinātnes un ražošanas integrācija. Vietējiem padomju un saimnieciskajiem orgāniem ieteikts izveidot vairāk ciltsdarba zinātnisko ražošanas apvienību. Tajās paredzēts iekļaut zinātniskās iestādes, selekcijas centrus, šķirnes lop audzēšanas saimniecības un citus uzņēmumus.

D. SMIRNOVS,
TASS komentētājs

OMSKAS APGABALS. Marjanovskas rajona kolhoza «Znamja komunizma» traktoris mašinists V. Sumins ir viens no labākajiem mehanizatoriem savā nozarē. Cetru piecgažu laikā viņš sasnie-

dzis augstus un noturīgus rezultātus. Šogad sarežģīto laika apstākļu dēļ ražas novākšanas periodā Valentīnam Suminam tika uzticēti jauni atbildīgi pienākumi. Viņa vadība nepārtraukti strādāja kaltes un

graudu attīrīšanas kompleksā.

Par izcillem sasniegumiem darbā, par lopbarības kultūru augstas un noturīgas ražas iegūšanu un lauksaimniecības tehnikas efektīvu izmantošanu V. Sumi-

nam 1986. gadā piešķirta PSRS Valsts prēmija.

ATTEĻA: V. Sumins viesos pie vietējās skolas vecāko klašu audzēkņiem.

TASS fotohronika

DARBA VASARAS VĒRTĒJUMS

Laiks, kad piepildīti apcirknī, kad uz gaida smaržo jaunā maize. Bet zeme jau gaida jauno vasaru, gaida jaunus saimniekus. Kas tie būs?

— Mēs būsīm tavi saimnieki, zeme, — ar šādu apņemšanos uz tradicionālo ikgadējo salidojumu «Lauktechnikas» rajona apvienības zālē pulcējās skolu jaunatne. Novērtēt pagājušo darba vasaru.

Garajā skolu brīvlaikā rajonā strādāja 21 skolēnu ražošanas brigāde, 14 LOTOS un 12 6.—8. klašu vienības. Pēdējos gados pleaug 6.—8. klašu vienību skaits (no četrām 1982. gadā līdz 12 šovasar). Ir iespējas to skaita tālākai augsnei, jautājums tikai, cik liela būs saimniecību leņķerētājs uzņemt šo vienību dalībniekus.

Vislielākais skolēnu skaits (1756) bija nodarbināti skolēnu ražošanas brigādēs. Viņi strādāja vairākos — lopkopības, laukkopības, mežsaimniecības un citos posmos. Taču jāatzīst, ka ne vienmēr posmos bija kārtīga darba uzskaitē, labi organizēta sociālistiskā sacensība.

Salidojumā «Mēs tavi saimnieki, zeme!» skolēniem paldies par padarīto teica gan partijas rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītājs J. Podskocijs, kurš, starp citu, saņēma LKJS CK nozīmīti «Par aktīvu darbu Latvijas skolēnu darba un atpūtas vienībā», gan rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieks A. Eglītis, gan tautas izglītības nodaļas vadītājs J. Lazda.

Rezultāti apkopotī. Skolēnu ražošanas brigāžu vidū vidusskolu grupā uzvarēja Rudzētu vidusskola, bet starp astoņgadīgajām skolām Rožupe. No LOTOSiem pirmās trīs vietas sadalīja Preiļu 1. vidusskolas vienības

«Orions», «Ave sol» un «Līvanda» no Līvānu 1. vidusskolas. Starp 6.—8. klašu vienībām, kuras strādāja lauksaimniecībā, vislabākie rezultāti Preiļu 1. vidusskolas «Rūķīšiem-86», rūpniecības vienību vidū — «Jaunībai» no Līvānu 2. vidusskolas.

50 čaklākie skolēni saņēma nozīmīti «Vasaras darba triecienieki».

Skolēnu darba vasaras vadīšanā daudz pūļu, enerģijas pielika gan ražošanas brigāžu vadītāji, gan vienību komandieri skolotāji L. Lāce, Z. Dunska, P. Skutelis, R. Udovska.

Salidojuma dalībniekiem bija organizēta tikšanās ar pārstāvjiem no lauksaimniecības mācību iestādēm Jelgavā, Maltā, Malnavā, Dagdā un Jaunaglonā.

«Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieks S. Nesterenoks

salidojuma dalībniekus iepazīstināja ar apvienības vēsturi, izaugsmi, runāja par nepieciešamību pēc jauniem speciālistiem, strādniekiem.

I. PEISENIECE,
komjaunatnes rajona komitejas sekretāre

ATELOS:

— čaklie «Rūķīši» no Preiļu 1. vidusskolas kopā ar klases audzinātāju un vienības komandieri P. Skuteli;

— mācību gads jau pusē, tāpēc laiks ir padomāt par nākamo darba vasaru. Apspriežas vienības «Orions» štābs.

J. SILICKA foto

Pēc kritikas

„Vieni būvē, otri noposta“

Si gada 9. decembra numurā materiālā «Vieni būvē, otri noposta» rakstījām par to, kā celtnieki, būvējot dzīvojamās mājas Preiļu siera rūpniecības mikrorajonā un Rēzeknes ielā, noposta velas zāvēšanas laukumus, izraknā zālājus un celiņus, bet to visu atjaunot nebūt nespēj. Esam saņēmuši atbildi no Preiļu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja M. AGURJANOVA. Viņš raksta:

«1. celtniecības pārvalde, gatavojot būvlietumu 60 dzīvokļu mājai Dauņavīļu ielā, darbus nesaskaņoja ar pilsētas izpildkomiteju, izpildkomiteja ir informējusi 1. un 2. celtniecības pārvaldi priekšniekus par pārkāpumiem, kas pieļauti, būvējot dzīvojamās mājas Dauņavīļu ielā Nr. 66 un Rēzeknes ielā Nr. 36. 1. celtniecības pārvaldes vadība devusi solījumu trikotāžas fabrikas 60 dzīvokļu mājas labiekārtošanas elementus atjaunot reizē ar topošās mājas nodošanu ekspluatācijā. Veļas zāvēšanas laukums iekārtots citā vietā. Labiekārtošanas darbus pie mājām Rēzeknes ielā Nr. 32 un Nr. 34 2. celtniecības pārvalde sola veikt 1987. gada otrā ceturksnā sākumā.»

Neattaisnojot celtniekus, tomēr jāatzīmē, ka līdz minēto māju būvlaukumiem nav citu piebraucamo ceļu, tāpēc lietainā laikā apkārtnē ir daudz dubļu. Būtu citādi, ja visu dzīvojamā kvartālā celtnieki ielācīti un pēc tam veiktu labiekārtošanas darbus. Protams, arī pašreizējā situācijā daudz minēto nepilnību nebūtu, ja celtnieki nerīkotos tik bezatbildīgi.

To pašu var attiecināt arī uz rajona patērētāju biedrību, kuras vadība parakstīja darbuzņēmējorganizācijas aktu par desu ceļa pieņemšanu ekspluatācijā ar nepilnībām (nav atjaunots segums Lauku un Tirdzniecības ielās), aizbildinoties ar to, ka darbuzņēmējorganizācija nepilda savus solījumus. Preiļu remontu un celtniecības pārvalde un sakaru mežsargs joprojām nav atjaunojuši asfaltsegumu Komjaunatnes ielā un uz apbraucamā ceļa Preiļi — Aglona.

Pilsētas izpildkomiteja turpmāk pret organizācijām, kuras nepilda savus solījumus labiekārtošanas elementu un ielu segumu atjaunošanā, lietos visbarākās sankcijas.»

Ik eglīte ir daļa meža...

Būsīm saimnieki!

Mežs ir vislielākā dabas bagātību krātuve uz mūsu planētas. Saprātīgi apsaimniekots, tas palīdz cilvēkam — saglabā augsnē auglīgumu, tīra gaisu, arī ūdeni. Mežs labāk par visām dārgajām un komplikētajām ierīcēm pasargā augsni no erozijas, regulē ūdens režīmu, ražo ik dzīvai itnei vajadzīgo skābekli. Daudz onkrētu vērtību cilvēks saņem no meža — kokmateriālus, malcu, ogas, sēnes, daudz ārstniecības augu utt.

Diemžēl mežs kopš sendienām ir arī cilvēka dažādu barbarisku izdarību objekts. To piesārņo ar mājas un rūpniecības atkritumiem, izdedzina, izmīda, izposta te esošās putnu ligzdas, skudru pūžņus utt.

Istas nedienas mežam sākas, kad tuvojas gadu mija. Lielā vairumā (bieži vien bez atļaujas) tiek izcirstas eglītes. Protams,

pašas skaistākās. Nezin kāpēc radusies īsta eglīšu dedzināšanas manija — piemēram, zaigo lielā visas skolas egle, katras klases eglīte, pirmsskolas bērnu iestādēs nereti sanesta vesela eglīšu audze. Eglītes redzamas veikalos, autostāstos un pat katrā autobusā, dažādos ateljē, darbnīcās, ceļos utt. Tūkstošiem kociņu nes uz dzīvokļiem. Sajā sakarā gribu uzsvērt — pārmērības eglīšu rotāšanā un dedzināšanā neveicina svētku atmosfēru. Zaļā meža skaistule kļūst par parastu un lēnu piedevu cilvēku izēšanās un izdzēršanās reizē.

Skumja sajūta rodas pēc Jaungada, kad vēroju pagalmos un vienkārši ielas malās nomestās

egļītes. Faktiski tās ziedotas cilvēka egoistisko iegribu apmierināšanai. Vēl bēdīgāk ir, kad saduramies ar bērnu nejutīgumu un trulumu — eglītes tiek spārdītas, lauzītas, mīdītas. Lai atceramies, ka dienu iepriekš pie šādās eglītes brašais puisēns gaidīja baģātu dāvanu. Protams, saņēma, jo cilvēki tagad naudu nežēlo.

Jaungads ir notikums katrā cilvēka dzīvē. Svētki, lai skan apsveikuma vārdi un dziesmas, lai griežas karnevalu karuselis, lai ir daudz gaišu brīžu. Un ledegšim arī eglīti: ļoti gaidīta tā bērnu dāvana, skolās. Lai mirdz sveču liesmiņas kultūras namos, stadionos — tur, kur notiek masu pasākumi. Taču šaurā ģimenes lokā (īpaši jau mazgabarīta istabās) nevajadzētu vilkt kuplu koku — varētu pietikt ar dažiem krāšņiem eglēs zariem.

Cik skaists un svinīgs ir pat

viens eglēs zars! Par to esmu vairākkārt pārliecinājies.

Mežs aug lēnām. Tāpēc attieksmi pret to jābūt gudrai, zinātniski pamatotai, atbilstoši sociālistiskai ideoloģijai.

Nobeigumā gribu atgādināt vārdus, kas lasāmi mūsu dzīves virzības galvenā dokumenta — «PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības pamatvirzieni 1986.—1990. gadam un laika posmam līdz 2000. gadam» nodaļā «Apkārtējās vides aizsardzība, dabas resursu racionāla izmantošana»: «Ieaudzīnāt padomju cilvēkos augstu atbildību par dabas bagātību saglabāšanu un vairošanu, to saudzīgu izmantošanu.» Īsi sakot — mums jābūt savas zemes saprātīgiem saimniekiem. Kuri arī to saprot, ka pat maza eglīte taču ir daļa no lielā zaļā meža.

T. VILCANE,

Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības rajona padomes prezidija priekšsēdētāja vietniece

VAI maz ir runāts par maizi — mūsu bagātību? Par cilvēkiem, kuri tīrumus ar, kuri sēj, plauj — audzē maizi. Jā, arī par tiem, kuri maizi cep. Jo vārdam «maize» ir īpaša nokrāsa, pret to jūtama īpaša bijība. Visādā ziņā lauku sētā tā diena, kad cep maizi, ir bijusi un ir svētku diena. Kūpošiem, smaržojošiem maizes klaipiem allaž tiek uzklāts vistīrākais linu dvielis. Vai pilsētā lai būtu citādāk?

LIVĀNU pilsētas iedzīvotāji I. Silina, Z. Ignatoviča, A. Devjatkovičs, A. Zarembe redakcijai raksta:

«Maizi saņemam nepietiekamā daudzumā, un arī kvalitāte tai ir sliktā. Bieži vien nevar nopirkt baltmaizi. Ja baltmaize arī parādās, tad ir ļoti negaršīga. Dzirdēts, ka visam par temeslu esot vajā darba organizācija maizes ceptuvē un mūsdienu prasībām neatbilstoša tehnoloģiskā iekārta. Cik gan produkcijas maizes ceptuves nepārstrādā otreiz, cik nesadedzina! Izrādās, ka Preiļu rajonā neesot maizes cepšanas speciālistu. Ja tas tā, tad kāpēc jaunieši netiek nosūtīti mācīties ar rajona patērētāju biedrības stipendijām?»

Preiļietis, Lielā Tēvijas kara veterāns I. Sviridovs savā vēstulē

redakcijai turpina Līvānu iedzīvotāju iesāktu sarunu:

«Bieži vien Preiļos nevar nopirkt maizes klaipinu. Kad pārdevējam lūdz paskaidrot, kāpēc tā, man sacīja:

— Vajag mazāk gulēt, tad nopirksiet...»

Mūsu laikrakstā ne reizi vien publicētas rajona patērētāju biedrības atbildīgu darbinieku atbildes uz iedzīvotāju kritiskajām piezīmēm. Kur tad palikuši viņu solījumi, ka maize būs garšīgāka? Kāpēc vārdi nesaskan ar darbiem?

Lūk, kārtējais fakts, kas liecina par maizes cepēju nolaidību,

nebūs par skaļu teikts — pat par noziegumu pret maizi.

Aglonas maizes ceptuvē rit telpu kosmētiskais remonts. Tie, kuriem ir bijusi izdevība tās redzēt, sacis: «Beidzot tur vairs nebūs nomelņējušu sienu.» Varbūt

Piekrītam tehnoloģei Valentīnai Vasjukičai, ka ceptuvē darbu nedrīkst pārtraukt. Gribējās pat ticēt, ka remonta laikā cepēji ir īpaši vērīgi un miltus, traukus ar rūgstošo miltu rūpīgi pārklāj, lai tur netiek iekšā gru-

Kas par to atbildīgs?

„Smilšmaize“ mums negaršo

vienlaikus arī piegrūzto apkārtni sakārtos?! Varbūt zem nojumes saliks kurināmo, jo sēngaidītais sniegs ir klāt. Un tas šķidina kūdras briketes, samitrina akmeņogles. Remontētājiem Aglonā patiešām ir ko darīt, ceptuves administrācijai arī ir par ko padomāt.

Diemžēl jau pirmajās dienās, kad uzsāka remontu, redakcijā atskanēja telefona zvans, un viens no ceptuves strādniekiem aizrāja: «Atbrauciet, palūkojieties! Pie mums pazudina maizi. Vai tad remonta laikā nevar slēgt ceptuvi? Maizē taču birst visi grūzi un atkritumi, bet administrācija neliēkas ne zinīs.»

zi un apmetums. Nemaz nerunājot par to, ka milti allaž ir rūpīgi jāzīsi. Cerējām, ka tehnologi, brigādiери seko ražošanas procesam.

Taču patiesība, izrādījās, tik rožaina nebūt nav. Dažādi celtniecības atkritumi iekļuva mīklā, milti netika izsijāti. Piemēram, 16. decembrī izceptā rupjmaize (2 tonnas), kuru nogādāja patērētājiem, bija ar tik jūtamu smilšu piedevu, ka pircēji izteica pamatotas bažas:

— Šādu maizīti pat ar dzelzs zobiem nevarētu sakošāt. Kur nu vēl ar parastajiem...

Skaidribas labad piebūdišu, ka vienaldzību un bezatbildību pie-

lāva brigādiere Lolita Ivanovska. Diezin vai brigādes saimniece savā galdā liktu šādu maizes klaipu, taču, piemēram, uz Preiļu maizes veikalu viņa nosūtīja 700 kilogramus «smilšmaizes». Pārējo produkciju sadalīja citiem rajona veikalos. Sak, lai visi pasina zobus!

Stāsta, ka šāds maizes klaipiņš esot nonācis arī rajona patērētāju biedrības administrācijas darba kabinetos. Un ne tikai rupjmaize, bet arī baltmaize tur tikusi nogaršota. Domāju, ka pēc produkcijas degustēšanas tika izdarīts atbilstošs secinājums — ar brīdinājumu vien diezin vai būs līdzēts. Soreiz jārunā par izniekotajiem valsts līdzekļiem, par noziegumu pret maizi.

Vienlaikus ceram saņemt rajona patērētāju biedrības valdes atbildi uz kritisko materiālu, kuru tirdzniecības darbiniekiem nosūtījām 13. novembrī. Atgādinām, ka tajā bija runa par Aglonas maizes ceptuves nekvalitatīvu darbu. Jo, redziet, «smilšmaize» Aglonas gaumē rajona iedzīvotājiem nemaz negaršo.

A. ILJINA

PLANĒTA—86: notikumi, fakti, komentāri

Tautas—par kodolbrīvu pasauli

ANO — pašas reprezentatīvākās un autoritatīvākās starptautiskās organizācijas — Ģenerālās asamblejas gadskārtējās sesijas ir savdabīgs plebiscīts, kura gaitā tikpat kā visas pasaules valstis izsakās par svarīgākajām mūsdienu problēmām. Izņēmums nebija arī aizvadītā 41. sesija. Tā apsprieda vairāk nekā 140 jautājumu un tajos pieņēma rezolūcijas.

Kā diskusija, tā arī balsošana par rezolūcijām pirmām kārtām liecināja, ka starptautiskajā arēnā arvien vairāk nostiprinās jaunā politiskās domāšanas veida principi. Balsošanas rezultāti apstiprina, ka ANO valstīs skaidri saprot kodolraķešu laikmeta realitātes un apzinās, ka neatliekamās kara un miera problēmas tagad var atrisināt tikai uz valstu sadarbības pamata, nevis palielinot bruņojumu un no spēka pozīcijām mēģinot diktēt savus noteikumus.

Tieši uz šādu pieeju pamatojās pēc desmit socialistisko valstu iniciatīvas pieņemtā rezolūcija «Par visaptverošas starptautiskā miera un drošības sistēmas radīšanu». Mūsu laikmetā nav saprātīgas alternatīvas valstu savstarpējās sadarbības politikai, kas jāīsteno, pamatojoties uz pilnīgu līdztiesību, stingri respektējot katras tautas suverēnās tiesības izvēlēties savas attīstības ceļus un formas, teiktis rezolūcijā. PSRS un tās sabiedrotās iestādes par taisnīgu un demokrātisku pasauli, kurā nebūs ne nukleārā,

ne militāri kosmiskā izredzēto lielvalstu kluba.

Lielum lielais pasaules valstu vairākums balsoja par šo rezolūciju. Tās pamatojās uz atzinumu, ka šāds dokuments palīdzēs radīt stabili drošības sistēmu, kas izturēs jebkuras starptautiskā klimata pārmaiņas, nostiprinās cilvēces aizsargmehānismu kritiskā laikā, kad radušies kodoltermiskās pašnīcināšanas draudi.

Daudzu valstu pārstāvji Ģenerālās asamblejas sesijā uzsvēra, ka stabila drošības pamatā jāliek atbrūšanās, pirmām kārtām kodolbrūšanās. Par visiem šīs problēmas aspektiem sesija pieņēma 71 rezolūciju, kuras ir savdabīgs mūsu planētas tautu cerību un centienu kopsvilkums. Brūšanās sacensības kāpināšanai tagad ik gadus iztērē apmēram vienu triljonu dolāru. Pat ja ietaupītu 10 procentus no šīs milzīgās summas, pavērtos iespēja tikt galā ar daudzām sociālajām un ekonomiskajām problēmām, arī ar badu un slimībām, kas pasaulē ik gadus prasa vairāk nekā 40 tūkstošus bērnu dzīvību.

Atbrūšanās jautājumu apspriešanu ļoti ietekmēja PSRS un ASV tikšanās Reikjavīkā. Šajā sakarā pieņemtā rezolūcijā sesija izteica pārliecību, ka abas valstis veiks pasākumus, lai, ejot ceļu, kas iezīmējās Reikjavīkā, izbeigtu kodolbrūšņu palielināšanu un novērstu brūšanās izvēršanu kosmosā.

Svarīgākie ANO lēmumi atbrūšanās jomā pieņemti vai nu pēc socialistisko valstu iniciatīvas, vai arī ar to visaktīvāko atbalstu. Tuvu vai identisku nostāju ieņēma nepievienojušās valstis. Taču pilnīgi pretēju kursu ieturēja ASV un to tuvākās sabiedrotās, kuras būtībā neizrādīja nekādu vēlēšanos ne tagad, ne arī tuvākajā nākotnē atteikties no tāda domāšanas veida, kas balstās uz spēku.

Šis kurss noveda pie tā, ka ASV galvenajos jautājumos nostājās opozīcijā absolūtajam valstu vairākumam. Piemēram, ASV delegācija bija vienīgā, kas balsoja pret rezolūciju, kurā paredzēts novērst brūšanos kosmosā. Tikai ASV un Francija vērsās pret rezolūciju par visaptverošas starptautiskā miera un drošības sistēmas izveidošanu. ASV, Anglija un Francija balsoja pret rezolūciju par kodolieroču izmēģinājumu tūlītēju izbeigšanu un aizliegšanu. Nobalsošanai tika izvirzīti 58 atbrūšanās un drošības jautājumi, un 43 gadījumos ASV balsoja pret vai atturējās, 11 reizes tās palika pilnīgi vienas.

Sesija vēlreiz pārliecinoši parādīja, ka lielum lielais valstu vairākums vērsās pret konfrontāciju un kodolrunģas vicināšanu. Tautas gaida, kas notiks, jo beidzot ir uzsākts praktisks darbs kodolbrīvas pasaules izveidošanai.

V. VASILECS
(TASS)

Preiļu parkā.

Z. ZANDES foto

DAŽĀS
RINDĀS

OTAVA. Kanādas otrās lielākās pilsētas padome pieņēmusi rezolūciju, kas pasludina Monreālu par kodolbrīvu jostu. Kustība par šīs valsts pārvēršanu kodolbrīvu jostā vērsas plašumā. Jau 87 Kanādas pilsētas, ieskaitot Toronto un Vanhūveru, kā arī divas provinces — Manitoba un Ontārio — pasludinātas par kodolbrīvām jostām.

VASINGTONA. Nevadas štata iedzīvotāji negrib, lai viņu štats tiktu pārvērstis par «ASV kodolizgāzuvu». Peticiju ar šo prasību parakstījuši vairāk nekā 33 tūkstoši cilvēki. Dokumentā izteikti protesti pret ASV enerģētiskās ministrijas plāniem uzcelt štata teritorijā objektu augsti radioaktīvu atkritumu apglabāšanai. Peticijā uzsvērts, ka šo ASV rajonu Pentagonam jau tā pārvērtis par militāru objektu numur viens.

ROMA. Palermo notika jauniešu manifestācija par darbu un izglītības sistēmas reformu, pret mafijas kundzību Itālijas dienvidos. Tā bija noorganizēta pēc vairāku progresīvo jaunatnes organizāciju iniciatīvas un ar arod biedrības atbalstu. Manifestācijas dalībnieki prasīja, lai varas iestādes dotu jauniešiem un jauniešiem iespēju strādāt. Pašlaik Itālijā ir vairāk nekā 3 miljoni «lieko cilvēku», turklāt to lielākā daļa ir jaunieši.

BONNA. Zāras metalurģi sarīkojuši brīdinājuma streiku. Vairāk nekā 8 tūkstoši Felkingenes un Dillingenes tēraudlīšanas uzņēmumu darbaļaudis prasa paaugstināt algu un uzlabot darba apstākļus.

LONDONA. Anglijas ārsti Papvortas hospitālī (Kembridžširas grāfistē) pirmo reizi pasaulē izdarījuši uzreiz triju orgānu — sirds, plaušu un aknu — tā dēvēto kombinēto pārstādīšanu. Operācija, kas ilga septiņas stundas, tika izdarīta 35 gadus vecai sievietei. Kā paziņojis hospitāla pārstāvis, viņas stāvoklis tagad ir apmierinošs.

TASS

Laupīšana turpinās

Amerikāņu kompānijas, kuras nodarbojas ar derīgo izrakteņu jaunu atradņu meklēšanu Latīņamerikas valstīs, atklāti izlaupa kontinenta dabas un kultūras bagātības.

It sevišķi amerikāņu darboņus piesaista Venecuēla un Bolīvija. Šo valstu demokrātiskās partijas, progresīvie sabiedriskie darbinieki ir vairākkārt griezušies pie savām valdībām ar prasību izmeklēt amerikāņu pārstāvniecību darbību. Venecuēla amerikāņi, starp citu, nelikumīgi iegūst zeltu, izved vērtīgus arheoloģiskus atradumus. Bolīvijā par netirā biznesa upuriem kļuvuši retie dzīvās pasaules pārstāvji.

Noziedzīgā tirdzniecība, uzskata Venecuēlas kongresa deputāts Sesars Alajons, ir ieguvusi plašus apmērus. Amazones selvā (džungļos) ir ierīkoti slepeni lieldauki, kurus izmanto, lai salauptu ar mazām lidmašīnām izvestu ārpus valsts robežām. Aiz robežas dzīvniekus un mākslas priekšmetus pārdod «melnajā tirgū», un tie nogulst ASV naudas-

maisū, kuri ir kāri uz eksotiku, privātkolekcijās.

Kontrabandas tirdzniecības apjoms ir tik liels, ka jau var runāt par laupīšanu uz «ražošanas pamatiem». Katru gadu tikai Venecuēla zaudē ap 1000 kilogramu zelta. Cik tiek izvests retu dzīvnieku un vērtīgu arheoloģisku atradumu — vienkārši nevar saskaitīt! Pēc ekspertu atzinumiem, Bolīvijai zaudējumi no šīs kontrabandas ir 50 miljoni dolāru. Kā uzsvēra speciālisti, dabai nodarītos zaudējumus un to iespējamās tālākās sekas nevar pat paredzēt.

Amerikāņu «tehniskie speciālisti», dzenoties pēc pasakainas peļņas, nodarbojas ar atklātu malu medniecību. Darbojoties grūti pieejamos tropu meža rajonos, kontrabandisti izveido istus nelegālus pārstrādes uzņēmumus. Lietā iet viss: dzīvnieku ādas, krokodilāda, savā skaistumā pārsteidzošas putnu spalvas. Tur, kur ir gājuši laupītāji, selvā ilgi valda klusums.

L. SAHOVS
(TASS)

Nekauņīga ekspluatācija

Burtiski par grašiem nākas strādāt sievietēm atsevišķos Portugāles trikotāžas uzņēmumos. Par 12—14 stundu darba dienu viņas saņem ubaga atalgojumu. Pēc Portugāles tekstilnieku arodbiedrības ziņām tas notiek galvenokārt mazos privātos uzņēmumos valsts attālajos rajonos, kur nav nekādu citu iespēju iekārtoties darbā.

Ne mazākai ekspluatācijai ir pakļautas strādnieces arī šīs nozares lielākajās fabrikās. No 220 tūkstošiem cilvēku, kuri strādā tekstilrūpniecībā, gandrīz katrs ceturtais saskaņā ar līgumu strādā nepilnu darba nedēļu un nesaņem apmaksātu atvaļinājumu un citus sociālās nodrošināšanas veidus. Starp tiem, kas ir pakļauti šādai diskriminācijai no uzņēmēju puses, 60 procenti ir

sievietes. Tādā veidā ekonomējot uz darbaļaudu rēķina, fabriku īpašnieki nodrošina sev maksimālu ienākumus.

Atsevišķu uzņēmumu saimnieki iet vēl tālāk: viņi vispār nenošlēdz darba līgumus ar savu personālu un neizmaksā strādniekiem likumā paredzētos sociālos vabalstus. Cenšanās iegūt superienākumus spiež fabrikantus atklāti pārkāpt arī citus likumdošanas aktus, tajā skaitā plaši izmantot bērnu darbu tekstilrūpniecības uzņēmumos.

Minētie fakti par nekauņīgo ekspluatāciju nebūt neaptver visas uzņēmēju patvaļības formas, ar kurām nākas saskarties Portugāles tekstilniecēm.

K. SAVINS
(TASS)

Gāzmobilis — lēti un ērti

Automobiļu gāzes uzpildes kompresorstacija ir visjaunākā Rīgas celtnē. Tā atrodas pilsētas dienvidrietumu nomalē, kur satek ceļi no Bauskas, Jelgavas un Saldus puses. Kaut arī darbojas astoņi uzpildīšanas tanki, nav jūtama pierastā benzīna smaka. Desmit minūšu laikā automašīnu tvertnes uzpilda ar lētu un ekoloģiski tīru degvielu.

Republikas pirmajā automobiļu gāzes uzpildes kompresorstacijā mēs lūdzām 4. autokombināta šoferus sniegt īsas intervijas.

Sergejs Streļcovs:
— Pie gāzes uzpildīšanas tanka es atrodos jau piekto reizi. Ar tvertnes iepildīto dabasgāzi varēšu nobraukt 180 kilometrus — tas ir divas darba dienas.

Georgijs Listopads:
— Braucu uz Bausku. Ar vienu uzpildi, tas ir, ar 50 kubikmetriem gāzes, var izbraukt reisu abos virzienos. Jaunais degvielas veids ir ērtāks un drošāks.

Automobiļu gāzes uzpildes kompresorstaciju uz būvējuši padomju speciālisti, bet tehnika galvenokārt ražota Vācijas Demokrātiskajā Republikā. Te ir gan spē-

cīgi kompresori, gan precīzi elektroniskie aparāti. Dabasgāzi piegādā pa speciālu maģistrāli.

Jaunajā stacijā diennaktī var uzpildīt 500 automobiļu tvertnes. Līdz ar mašīnām, kurās izmanto dabasgāzi, Rīgā jau vairāk nekā 200 vieglo taksometru un kravas automobiļu pārgājuši uz sašķidrināto gāzi. Sākušies arī autovilcienu starppilsētu reisi no Latvijas uz Ukrainu, Baltkrieviju, Lietuvu un Igauniju. Šiem automobiļiem uzpilda gāzi arī minēto republiku pilsētās.

— Divpadsmitajā piec gadē, — LATINFORM korespondents pastāstīja republikas Autotransporta un šoseju ministrijā, — Latvijā uzceļ vēl astoņas automobiļu gāzes uzpildes kompresorstācijas — Rīgā, Daugavpilī, Liepājā, Jēkabpilī, Jelgavā un Jūrmalā. Turklāt dabasgāzi automašīnās varēs uzpildīt arī pārvietojamās stacijās, kas atradīsies visos rajonu centros.

D. GEFTERS,

LATINFORM korespondents

Redaktors V. PETROVS

1986. gada 27. decembrī plkst. 11.00 Preiļu sadzīves pakalpojumu namā notiks

SUTO UN TRIKOTĀŽAS
IZSTRADĀJUMU
DEMONSTRĒŠANA,
JAUNO AUDUMU, MEBEĻU
UN KERAMIKAS
IZSTRADĀJUMU
IZSTĀDE.

Modeļu demonstrēšanas un izstādes laikā būs organizēta tautas patēriņa preču pārdošana, kā arī pasūtījumu pieņemšana izstrādājumu izgatavošanai.

Sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija

PREIĻU

SAGĀDES KANTORIS

no 22. līdz 31. decembrim par 10 kilogramiem nodoto lupatu pārdod 30 metāla vāciņus burkām.

RAJONA
SADZĪVES
PAKALPOJUMU
KOMBINĀTS

līdz pasūtītājus, kuri līdz 27. novembrim nodevuši atjaunošanai automobiļu riepas, tās izņemt. Punkts strādās 24., 25., 26. un 27. decembrī no plkst. 18.30 līdz 19.30.

Izziņas pa tālruni 21342.

Administrācija

Gan sāpju dienas,
Gan saules rīts —
Nu viss tiek klusi zemē tīts.

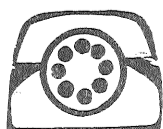
(E. Vēveris)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Driksnam, no MĀTES atvadoties.

Preiļu rajona agrorūpnieciskā apvienība

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Приельского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecekam, lauksaimniecības un partijas dzīves no. daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības no. daļai — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves no. daļai — 22203, informācijas no. daļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatveidībai, uzzīņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13860 eks. (latv. val. 9897 eks., krievu val. 3963 eks.).

1. nos. iespiedoksnē. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpilī, Vaikas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 1627.